

JAARGANG 22

MEI 2025

NR. 5 - 236

R

ECHTSTREEKS

MAANDBLAD VOOR EVANGELISATIE EN GELOOFSOPBOUW

DEZE MAAND:

3 VAN DE REDACTIE

Machtige mensen

4 EN HIERAAN WETEN WIJ DAT HIJ IN ONS BLIJFT

1 Johannes 3:24 - 4:4

De Heilige Geest is niet gekomen om de gemeente te verhogen, maar Christus

5 CHRISTUS GEZETEN AAN GODS RECHTERHAND, IN DE BRIEF AAN DE HEBREEËN

6 DE TEKENEN BIJ DE ROEPING VAN MOZES

Exodus 3:6-14; 4:1-12 (slot)

8 REPLY

Een verborgen hemelvaart?

Hemelvaart

Er is nu een Mens gezeten in de troon van God, als resultaat van het werk op Golgotha.

9 WOORDSTUDIE

Spot en spel

10 HET BOEK PREDIKER

Deel 21 - Een en Al Vluchtigheid

11 BESTUDEER DE SCHRIFTEN

12 WAT SPOEDIG GEBEUREN MOET

Summier overzicht van aanstaande gebeurtenissen in het Midden-Oosten

COLOFON

Doelstelling

'Rechtstreeks' is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: '...groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus' (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen.

Digitaal magazine

'Rechtstreeks' is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<https://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma **AcrobatReader®** (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van 'Rechtstreeks' zijn te downloaden op de site:

<https://www.oudesporen.nl/rechtstreeks>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Thessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of verveelvoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na toestemming van de redactie. Gebruikte foto's en illustraties zijn ofwel uit eigen archief, fotostock, of anders aangegeven.

Correspondentieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

VAN DE REDACTIE

MACHTIGE MENSEN

Jan Paul Spoor

'Want onze strijd is niet tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de geestelijke machten van de boosheid in de hemelse gewesten' (Ef. 6:12).

Toen ik begon dit redactionele artikel te schrijven, had ik net gelezen in de NOS app dat de paus was overleden. Op eerste paasdag was hij nog in zwakke toestand op het balkon verschenen. Hij had die dag ook nog een kort gesprek gehad met vice-president Vance, de rechterhand van president Trump. Machtige mannen zoeken elkaar op.

Paus Franciscus had vorig jaar het ritueel, zo las ik, van de begrafenis van een paus te Rome vereenvoudigd, zodat het meer de begrafenis is 'van een herder en discipel van Christus', en niet van 'een machtig persoon in deze wereld'. Hoewel deze insteek sympathiek is, blijft het pausdom toch een machtspositie uitoefenen waar andere machthebbers graag ook rekening mee houden, omdat dit hun eigen positie kan verbeteren, mogelijk in de toekomst.

Maar mensen zijn 'bloed en vlees', zo zegt de aangehaalde tekst uit Efeziërs, en onze strijd is niet tegen hen. Wij moeten ook niet naar hen persoonlijk kijken, maar naar wat erachter zit, de macht van de duisternis. Het is die macht,

die nu de wereld beheerst. Machtige mensen zijn er te kust en te keur, ze komen en gaan, want ze zijn slechts 'bloed en vlees'. Wij mogen ook weten dat alles, hoe het ook gaat in de wereld, uiteindelijk leidt naar de vervulling van wat in de Bijbel beschreven staat.

In het laatste artikel van dit meinumner staat namelijk het volgende: *'Het middelpunt van de profetie is een Persoon: de Messias. Het gaat om Zijn komst in de wereld'*. Wij mogen uitkijken naar Hem en naar Zijn handelen met de wereld. Dat is misschien niet direct nauwkeurig te onderscheiden in de gebeurtenissen van vandaag. Maar zoals gezegd wordt in het artikel op bladzijde 10: *'de mens moet verder kijken dan het aardse leven, en op zoek gaan naar een beter deel in een toekomstig leven'*.

Wij leven steeds meer in de tijd waar de profetie over spreekt. Gerard Kramer haalt in de WoordStudie de woorden aan: 'Weet dit eerst, dat er in [het] laatst van de dagen spotters met spotternij zullen komen, die naar hun eigen begeerten wandelen'. Mensen laten hun keuze vallen op machtige mensen en hebben hun hoop op hen gesteld, en houden geen rekening met wat God in Zijn Woord heeft gezegd en spotten hiermee. Maar wij weten: Er is nu een Mens gezeten in de troon van God, als resultaat van het werk op Golgotha (blz. 8).

Wat kunnen wij dan nu doen, is de vraag. Hugo Bouter wijst in zijn artikel op bladzijde 7 op twee belangrijke vragen: *'De Heiland zegt: Wat heb je in je hand, en wat heb je in je huis? Wij moeten de Heiland met ons hebben'*. We kunnen Hem dienen met wat wij in ons bezit hebben. Ondertussen kunnen wij op Zijn handelen wachten, zoals ook Hij wacht op het juiste tijdstip (zie kader op bladzijde 5): *'Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden stel tot een voetbank voor Uw voeten'* (Hebr. 1:13).

En nog een wijze raad van een broeder die al jaren bij de Heer is (blz. 4): *'Het komt ons niet toe ons uit te spreken over de toestand van een mens tegenover God of over zijn eeuwige bestemming. Wij zijn snel geneigd een oordeel te vormen en uit te spreken, zelfs wanneer de Heer het ons verbiedt'* (Matt. 7:1). Geldt dit ook niet ten aanzien van de machtige mensen die wij nu kennen?

Wij als gelovigen in Jezus Christus als onze Heiland mogen ons sterken in de Heer en in de kracht van Zijn sterkte.

Een hartelijke zegengroet namens de redactie, Jan Paul Spoor.

EN HIERAAN WETEN WIJ DAT HIJ IN ONS BLIJFT

1 JOHANNES 3:24 - 4:4

M.J. Koechlin

Hier gebruikt Johannes een heel belangrijke uitdrukking. Niet alleen maar het feit dat wij in Hem blijven. Die waarheid is al in hoofdstuk 1 voorgesteld. Maar het feit dat Hij in ons blijft. Hiermee eindigt 1 Johannes 3. De toepassing ervan wordt daarna gegeven. De Heilige Geest die ons gezalfd heeft, is het grote bewijs van het wonen van God in ons. Er volgt niet noodzakelijk uit dat wij ook in Hem blijven, maar als God Zijn Geest aan een gelovige geeft, blijft Deze in die persoon. In het daaropvolgende gedeelte vinden we nog andere waarheden die hieruit voortvloeien.

Maar eerst waarschuwt Johannes de heiligen voor de gevaren die zij lopen. Hoofdstuk 4 begint met een waarschuwing. Hij zal spreken over de Geest van God en over het feit dat Hij in ons blijft, maar hij wil dat wij waakzaam zijn. Want even zeker als de Heilige Geest werkt, zijn er andere geesten aan het werk en dat blijkt uit het feit dat er *'vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld'* (vs. 1). Daarom is de vermaning noodzakelijk: *'Geloof niet iedere geest'*.

Niets heeft de gelovige aan grotere gevaren blootgesteld dan de neiging de Heilige Geest te scheiden van de Persoon van Christus. Johannes verbindt de ontplooiing van Zijn macht altijd aan de naam van de Heer Jezus. Wij zullen bewaard worden in de waarheid, als wij bedenken dat het grote doel van de Geest van God is Hem te verheerlijken. In de praktijk is dit feit de toetssteen van alle onderwijs. Want de Heilige Geest zal altijd Christus voor onze ogen plaatsen. Als dat niet het kenmerk is van de leer die wordt gebracht, kan men er zeker van zijn dat die leer een valstrik in zich bergt. Als de kerk het grote doel wordt, valt men in de strik van het pausdom. Als personen ons alleen bezighouden, vervalt men in dweepzucht.

De Heilige Geest is het openbare en schitterende getuigenis van de heerlijkheid van Christus. Dit is de waarheid van het christendom. De Heilige Geest is op aarde gezonden om ons de dingen die Hem betreffen te openbaren: *'Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen'* (Joh. 16:14). Hij is niet gekomen om de gemeente te verhogen, maar Christus. Hierin berust overigens de ware heerlijkheid van de verlostten, evenals hun grootste zegen en vreugde. In de naam van Christus is de gemeente gevormd door de Heilige Geest; en ter wille van Christus woont de Heilige Geest in de gelovigen.

Wij weten dat ook wel, maar we moeten niet vergeten dat alle werkingen van de Geest tot doel hebben onze God te verhogen door Jezus Christus. Ons getuigenis en de wegen van ieder van ons moeten ook dat karakter vertonen. Als we daarin falen, verliest het zout zijn smaak.

Om het voorgaande te staven zullen we niet spreken over de misbruiken van het pausdom, maar over bepaalde protestantse genootschappen, die de waarheid in dit opzicht verminken. Bijvoorbeeld het systeem van de Quakers. De reden ervan is duidelijk. De Heilige Geest wordt daar praktisch van Christus gescheiden en het gevolg is, dat onder de schijn van nederigheid, hun getuigenis voortdurend erop gericht is de oude mens te verhogen. Elk kind van Adam wordt in dit systeem verondersteld de Geest van God te bezitten. Het gevolg is dat de waarheid verduisterd wordt, geschaad en zelfs tenietgedaan. Het besef van de val van de mens verdwijnt om plaats te maken voor wat men noemt: het licht van het geweten.

Welke middelen de vijand ook gebruikt, de apostel waarschuwt hier de heiligen ernstig tegen de valse profeten. Demonische instrumenten van die aard zijn in de wereld uitgegaan. Daarom hebben we een beproefde toetssteen nodig om die te onderscheiden. Wij moeten niet beoordelen of iemand Christus toebehoort of niet, maar wel wat het karakter is van de geest die spreekt door de ene of andere leraar.

Het komt ons niet toe ons uit te spreken over de toestand van een mens tegenover God of over zijn eeuwige bestemming. Wij zijn snel geneigd een oordeel te vormen en uit te spreken, zelfs wanneer de Heer het ons verbiedt (Matt. 7:1). Het is duidelijk dat wij door Hem zijn geroepen onbekrompen degenen aan te nemen als opnieuw geboren gelovigen, die een waar getuigenis geven over Christus. Aan de andere kant moeten we waken ons niet te verenigen met die personen, van wie het getuigenis in woord en werk in strijd is met Zijn naam. Dit is de maatstaf, wat wel of niet de vrucht van de Heilige Geest is: *'Hieraan kent u de Geest van God: iedere geest die Jezus Christus als in het vlees gekomen belijdt, is uit God; en iedere geest die niet Jezus als in het vlees gekomen belijdt, is niet uit God; en dit is de geest van de antichrist'* (vs. 2-3).

De Heilige Geest is niet gekomen om de gemeente te verhogen, maar Christus

Sommige vertalingen (NBG) vertalen deze tekst als volgt: *'iedere geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God'*. De beide gecursiveerde woorden veranderen de betekenis van de zin. In de vorige eeuw waren er satanische werkingen die gepaard gingen met godsdienstige aanspraken. De instrumenten waarvan de vijand zich bediende, ontkenen niet dat Jezus in het vlees was gekomen. Integendeel, zij vestigden speciaal de aandacht op de vleeswording en twistten zelfs met bepaalde evangelische predikers, omdat zij die niet duidelijk genoeg vonden in het handhaven van deze waarheid.

Onder deze schijnbare rechtzinnigheid verborg zich een ketterse leer, die bevestigde dat toen Jezus mens werd, Hij een toestand van verderf had aangenomen, een toestand die gelijk was aan die waarin alle kinderen van Adam geboren zijn. Maar dat Hij Zijn volmaaktheid toonde door deze natuur, die Hij had aangenomen, te onderwerpen en te reinigen. Het is dus niet voldoende te belijden, dat Jezus in het vlees gekomen is.

Wat wil de apostel dan zeggen met deze woorden? Het betekent de Persoon Zelf belijden, niet alleen Zijn godheid en nog minder Zijn mensheid gescheiden hiervan, maar Hemzelf erkennen in al Zijn heerlijkheid gemanifesteerd in Zijn vernedering: *'God geopenbaard in het vlees.'* Geen enkele boze geest zal de Persoon van Christus zo belijden. Hij zal altijd weigeren Zijn heerlijkheid te erkennen. Terwijl het speciale doel van de Geest van God op aarde is de waarheid te handhaven van Zijn Persoon, in alle volheid van Zijn heerlijkheid en in al de genade waarin Hij gekomen is.

Dit vers is niet een definitie van Zijn menselijke natuur; die staat er wel in, maar het is niet het voornaamste onderwerp van de beleden waarheid. Zou men van een kind van Adam kunnen zeggen dat hij in het vlees *gekomen* is? Hoe zou een mens in een andere toestand op aarde kunnen zijn? Hier blijkt de onmetelijke afstand, die ons scheidt van de Zoon van God. De hele mensheid wordt geboren in de situatie van vlees en bloed en kent geen andere toestand. Maar één wonderbaar feit onderscheidt deze goddelijke Persoon, en wel dat Hij nadat Hij de heerlijkheid heeft verlaten, *geopenbaard is in het vlees.*

Wij hadden geen enkel recht op de vernedering van de Zoon van God. Alleen Zijn genade heeft Hem verhinderd bij ons te komen in de goddelijke heerlijkheid die Hem toebehoort. Als Hij in die glans op aarde was gekomen, zou dat het einde van het hele menselijke geslacht hebben betekend. Naar de

wil en het raadsbesluit van God verwaardigde Hij Zich om in het vlees te komen. Het was geen openbaring van uiterlijke heerlijkheid, alleen moreel en in liefde in Zijn nederige mensheid. Het was genade *in Hem onthuld*, zoals wij Hem zien van begin tot eind in deze brief.

De geesten die niet uit God zijn, weigeren de persoonlijke heerlijkheid van Christus te erkennen; behalve wanneer goddelijke macht hen ertoe dwingt. Terwijl de Geest van God Zijn vreugde hierin vindt dit te doen. Dat is de toetssteen voor het onderscheiden van de geesten. Als een leer dus de heerlijkheid van Christus aantast, is dat een absoluut bewijs dat die van de vijand komt. Daarentegen is alle leer uit God, die in overeenstemming met het Woord Zijn Persoon verheerlijkt.

Dit brengt de apostel ertoe om te spreken over het verschil, dat er is tussen wie in de wereld is en wie uit God is. In de eerste is altijd een geest werkzaam van onverzoenlijke tegenstand tegen Christus. Dat is de geest van de antichrist, die op zijn eigen tijd ten volle geopenbaard zal worden. *'Zij zijn uit de wereld; daarom spreken zij uit de wereld, en de wereld hoort hen. Wij zijn uit God; wie God kent, hoort ons; wie niet uit God is, hoort ons niet. Hieraan kennen wij de geest van de waarheid en de geest van de dwaling'* (vs. 5-6).

Bron: [Le Messenger Evangélique 1960-294](#)

CHRISTUS GEZETEN AAN GODS RECHTERHAND, IN DE BRIEF AAN DE HEBREEËN

Vrij naar Tim Hadley

1. Nadat Hij door Zichzelf de reiniging van de zonden tot stand heeft gebracht, is Hij gaan zitten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge (1:3). Hier gaat het om de persoonlijke heerlijkheid van de Zoon, waarvan hier zeven aspecten worden genoemd.
2. Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden stel tot een voetbank voor Uw voeten (1:13). Dit is de vervulling van Psalm 110:1. Hij is boven alles en allen verheven, ook boven Zijn tegenstanders.
3. Als onze grote Priester is Hij gaan zitten aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in de hemelen (8:1). Hier gaat het om de contrasten met het Levitische priesterschap, dat niets tot volmaaktheid kon brengen.
4. Christus heeft één volmaakte offerande voor de zonden gebracht, en is daarna voor altijd gaan zitten aan Gods rechterhand (10:12). De grote Priester heeft een volmaakt werk voor ons volbracht met eeuwigdurende gevolgen. 'Het is volbracht' (Joh. 19:30).
5. Hij is ons grote Voorbeeld in de wedloop hier op aarde. Wij volgen Hem en zien op Jezus, de overste Leidsman en Voleinder van het geloof, Die de schande en smaad van het kruis heeft verdragen en is gaan zitten aan de rechterzijde van de troon van God (12:1-2). Eeuwige vreugde is nu Zijn deel, en eeuwige heerlijkheid. Laat ons oog en hart alleen op Hem gericht zijn.

DE TEKENEN BIJ DE ROEPING VAN MOZES

EXODUS 3:6-14; 4:1-12 (SLOT)

Hugo Bouter

Nog een fundamenteel probleem

Maar er is nog een ander fundamenteel probleem, dat ook in het evangelie wordt aangesneden, waarvoor een oplossing wordt geboden in het Woord van God. En dat is niet de rol van de satan, maar het probleem van ons eigen zondige hart, het probleem van de zonde die in ons woont. Maar het evangelie heeft ook hiervoor een oplossing. En dat is de betekenis van het tweede teken dat Mozes meekreeg. Steek toch uw hand in uw boezem, want 'als zij u niet geloven en niet naar de boodschap van het eerste teken willen luisteren, zullen zij toch wel de boodschap van het laatste teken geloven'. Wat gebeurt er als je een beetje jezelf leert kennen, wie je bent, als het Woord van God je duidelijk laat zien dat je een zondaar bent, als je naar binnen kijkt en je hand naar binnen richt. Mozes 'stak zijn hand in zijn boezem en haalde hem weer tevoorschijn, en zie, zijn hand was melaats, wit als sneeuw'. Helemaal melaats! Dat is er aan de hand: je hebt een zondig hart, maar ook een zondige hand. Je bent een verloren schepsel, helemaal melaats, helemaal aangetast door de zonde van binnen, maar ook door je zondige woorden en daden. Maar wil je dat inzien, wil je erkennen dat je een zondaar bent? Dat je een melaatse hand hebt en een verdorven hart hebt?

Toch is er een oplossing voor die melaatse hand, voor dat probleem van de zonde. Daarom zei de Heere tegen Mozes: 'Steek uw hand opnieuw in uw boezem'. En hij stak zijn hand opnieuw in zijn boezem, en toen hij hem weer uit zijn boezem trok, zie, hij was weer als zijn overige vlees (Ex. 4:6-8). Wat een wonder. Wat een wonder van herstel en van reiniging! Ik moest onlangs denken aan een lied uit de bundel van Johannes de Heer, dat zegt: 'Al zijn je zonden als scharlaken, ze zullen worden als witte wol'. Want als je al je vertrouwen stelt op de Heere Jezus, als je met berouw en belijdenis van zonden tot God wilt gaan en wilt erkennen: Ja, ik ben inderdaad een zondaar, wanneer ik tot mezelf inkeer en inzie wie ik ben, zodra ik mijn hand in mijn boezem steek. Ik moet erkennen en belijden dat ik een verloren zondaar ben. Maar dan kan het wonder van de totale reiniging plaatshebben. Al waren mijn zonden zo rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol. Al is die hand helemaal aangetast door de melaatsheid, ze kan toch gereinigd worden. Ik mag een nieuw schepsel worden. Wie in Christus is, die is een nieuwe schepping. Het oude is voorbijgegaan, zie alles is nieuw geworden.

Het evangelie heeft dus ook de oplossing voor het probleem van de zonde die in ons woont. Dit dragen we nog steeds met ons mee, ook als gelovigen, want de zonde woont nog in ons. Maar de zonde hoeft niet werkzaam te zijn, die hoeft niet actief te zijn. Want wij zijn met Christus gestorven

en begraven. Wij zijn ook opgestaan in een nieuw leven. Doordat de Heilige Geest in ons woont, is het mogelijk dat Hij ons leidt en ons helpt om overeenkomstig de Geest te leven en te wandelen. Wij weten dat de volkomen verlossing van de zonde bij de terugkomst van de Heer zal plaatshebben. Maar in Hem zijn wij in principe al verlost, want wie in Christus is, die is een nieuwe schepping. Het oude is voorbijgegaan, alles is nieuw geworden.

Dat is de kracht van het evangelie, de kracht van het Woord van God dat fundamentele oplossingen biedt voor de nood van de mens. Mozes had deze boodschap voor de Israëlieten, die zuchtten onder de slavernij van de farao, de slavendienst in Egypte. Maar dat is een beeld van de slavernij van de zonde, waarvoor de Heer de oplossing heeft. Die oplossing kennen we gelukkig, we mogen ook persoonlijk weten dat we daaraan deelhebben. En deze blijde boodschap mogen we uitdragen in ons leven, in ons getuigenis. Zo gaan wij onze weg met de Heer: 'Ik moet de Heiland met mij hebben. Dan is iedere last mij licht. Ik ken geen bange vrees of zorgen, ik wandel voor Zijn aangezicht'.

Ik zal Zelf met uw mond zijn, en u leren wat u spreken moet. Ik ben immers met u. De Heer geeft ons ook ons de blijde boodschap, die een oplossing biedt voor de verschrikkelijke problemen van de zonde, de dood en de macht van de satan. We mogen staan in de overwinning van de Heer. We weten dat wij een nieuwe schepping zijn in Hem en dat wij ook gered zijn van de komende toorn. Dit is de betekenis van het derde teken, en we mogen anderen waarschuwen voor het oordeel dat komen gaat. Maar Gods volk wordt uitgeleid: dat is een heerlijke verzekering. Wij hebben de verlossing door Jezus' kostbaar bloed.

De bezwaren van Mozes

Kort nog een paar opmerkingen hierover. Want we hebben gelezen dat Mozes viermaal tegenwerpen maakt. We lezen dat in Exodus 3 en 4. Eerst zegt hij: 'Wie ben ik, dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?' (3:11). En in hoofdstuk 4 zegt hij: 'Maar zie, zij zullen mij niet geloven en niet naar mijn stem willen luisteren, want zij zullen zeggen: De Heere is niet aan u verschenen'. En eveneens: 'Och Heere, ik ben geen man van veel woorden' (4:1, 10). En dan ben ik er nog één bezwaar vergeten: 'Mozes zei tegen God: Zie, wanneer ik bij de Israëlieten kom en tegen hen zeg: De God van uw vaderen heeft mij naar u toe gezonden, en zij mij zeggen: Wat is Zijn Naam? Wat moet ik dan tegen hen zeggen?' (3:13). Dat is dus viermaal dat Mozes bezwaar maakt en zegt: Ja, maar (...).

En we vinden het nog een vijfde keer in hoofdstuk 4, waar hij eigenlijk heel kort door de bocht zegt: 'Och Heere, zend toch iemand anders' (4:13). Geef mijn portie maar aan een ander. Pas dan lezen we dat de Heere boos wordt: 'Toen ontbrandde de toorn van de Heere tegen Mozes'. Beste lezers, die vier keer hiervoor wordt de Heere niet eens boos! Hij is niet ongeduldig en laat niets van toorn merken, maar gaat uitgebreid in op de argumenten van Mozes. Wat een God hebben wij! 'Ik moet de Heiland met mij hebben', en wat een Heiland!

Maar we zien ook dat wij niet meer dan werktuigen in Zijn hand zijn. Wanneer wij iets zeggen in de trant van: Heer, nee hoor, dat moet iemand anders maar doen, volgens mij is daar wel een ander voor (omdat wij gewend zijn dat

Mozes en Aäron spreken tot het volk.
James J.J. Tissot ca. 1902

iemand anders zo iets doet). Dan denk ik dat wij de Heer, Die ons als Zijn werktuigen gebruikt, erg teleurstellen. Hij wordt niet teleurgesteld door onze kleinheid, bijv. als we zeggen: Heer, daar zie ik tegen op. Of Heer, daar ben ik niet geschikt voor. Als dat echt nederigheid is, wordt de Heer niet teleurgesteld. Dan zal Hij ons versterken en ons bemoedigen, zoals Hij dit met Mozes deed. Maar op het moment dat je onder een plicht uit wilt, dat kan Hij niet accepteren. Dan zegt Hij het volgende – en laten we het maar lezen, want het is ook een les voor mij en voor ons allemaal: ‘En Hij zei: Aäron, de Leviet, is toch uw broer? Ik weet dat hij uitstekend spreken kan. Bovendien, zie, hij trekt u tegemoet’. God had het geregeld, het was helemaal voor elkaar. Aäron was al in aantocht. ‘Zodra hij u ziet, zal hij zich van harte verblijden. Dan moet u tot hem spreken en hem en de woorden in zijn mond leggen. Ikzelf zal met uw mond en zijn mond zijn en u leren wat u doen moet. En hij zal voor u tot het volk spreken. Dan zal het zó zijn: Hij zal voor u tot een mond zijn en ú zult voor hem tot een god zijn’ (Ex. 4:14-16). Mozes moest tegen Aäron zeggen wat er meegedeeld moest worden aan het volk. Aäron was de spreekbuis.

Wat een Heiland hebben wij! Laten wij oppassen om te zeggen wat er in ons hart zo makkelijk leeft: Die ander moet dit maar doen, dit is eigenlijk zijn portie! Als de Heer bij mij in het hart werkt dat er iets moet gebeuren, dan verwacht Hij dat ik dit ook doe. Als Hij ziet dat mij hiervoor essentiële dingen ontbreken, dan zal Hij daarin voorzien. Ik denk dat dit ook een les is, die wij uit deze schitterende geschiedenis mogen leren.

Nog iets valt op. Mozes krijgt drie wondertekenen, we hebben er uitgebreid bij stilgestaan. Hij krijgt die tekenen om duidelijk te maken dat God hem heeft gestuurd, maar

aan wie? Aan het volk van God, het volk Israël. Maar voor zover ik weet, heeft hij ze ten opzichte van het volk Israël niet gebruikt; Aäron wel (4:30). Op een bepaald moment staat Mozes samen met Aäron voor de farao en dan lezen we dat hij het eerste wonder moet doen. Dan haalt hij het niet in zijn hoofd om te zeggen: Dit heeft de Heere mij bij de brandende doornstruik getoond. Nee, Aäron moet zijn staf op de grond gooien (7:8-10). God geeft opnieuw de opdracht en dan gebruikt Aäron het teken tegenover de farao.

U kent de geschiedenis, dan doen de geleerden van de farao hetzelfde maar worden de staven, de slangen van de geleerden, opgeslokt door de staf van Aäron. Ik denk dat het belangrijk is om ons te realiseren dat al die extra wonderen die de Heer gaf, mogelijk in de eerste plaats waren bedoeld om Mozes te laten zien: ‘Mozes, Ik ben bij je. Let nu maar goed op, vertrouw Mij maar. Ga ervan uit dat Ik je zal helpen en dat Ik het zal doen, want Ik weet ook dat jij het zelf niet kunt’. Broeders en zusters, zo is het ook met ons. De Heer heeft alleen maar zulke mensen, die het zelf eigenlijk niet kunnen. Maar Hij geeft de taken en zorgt ervoor dat wij over de capaciteiten beschikken op het moment dat het nodig is. Zo is onze Heer. Hij heeft geduld en zegt: ‘Wat hebt u in uw hand?’ Er is nog zo’n mooie tekst, waarin staat: ‘Wat hebt u in uw huis?’ U kent dat wel, de geschiedenis van de weduwe bij Elisa, en de kruik olie. Ze had nog maar een klein beetje olie, en daarmee heeft ze allerlei vaten gevuld die ze van de burens had geleend. U kent dat verhaal. Wat hebt u in uw huis? Ik denk dat het heel belangrijke vragen zijn voor mij en voor u. De Heiland zegt: Wat heb je in je hand? Wat heb je in je huis? Wij moeten de Heiland met ons hebben.

REPLY

EEN VERBORGEN HEMELVAART?

Hugo Bouter

Vraag

Volgens sommige auteurs is Christus aan het einde van de opstandingsdag ook ten hemel gevaren. Is dat zo?

Antwoord

Deze stelling is zeer speculatief en kent veel gezag toe aan een buitenbijbelse bron, de zgn. brief van Barnabas. Vanuit die gedachte wordt dan ook het hele betoog opgebouwd. Bovendien hanteert men enkele verouderde theorieën, zoals een late datering van de evangeliën en Markus als bron voor de andere evangeliën.

Betrouwbare exegeten plaatsen Lukas 24:50-53 na de veertig dagen waarin de Heer aan Zijn discipelen verscheen. Als het allemaal op dezelfde dag zou zijn gebeurd, de opstandingsdag, heb je ook een groot praktisch bezwaar doordat de Heer dan na de terugkeer van de Emmaüsgangers, de maaltijd met de elven en Zijn instructies aan hen in diezelfde nacht nog ten hemel zou zijn gevaren vanaf de Olijfberg. Hoe hebben de discipelen de Heer dan in het donker ten hemel zien varen, terwijl ze toekeken?

HEMELVAART

Hugo Bouter

Vraag

Kunt u mij a.u.b. eenvoudig uitleggen wat het betekent dat Jezus Zijn bloed helemaal in de hemel bracht (Hebr. 9:12). Ik heb zelf geen duidelijke uitleg, maar met hemelvaart wil ik het zeker noemen.

Antwoord

Het gaat niet om een letterlijk dragen of letterlijk toepassen van het bloed, maar om de geestelijke kracht en waarde van het bloed van Christus. Wij worden immers ook niet letterlijk besprenkeld met het bloed. Dat zou een terugkeer zijn naar de dienst van de schaduwen.

Hoe hebben ze de in het wit geklede engelen kunnen zien?

De verslagen van de andere evangelisten komen echter ook op losse schroeven te staan. Zelfs het verband tussen Lukas 24 en Handelingen 1 laat al zien dat de genoemde voorstelling van zaken niet klopt, want in Lukas 24 zijn de discipelen voortdurend in de tempel, terwijl ze in Handelingen 1 na de hemelvaart in de bovenzaal verblijven om te wachten op de komst van de Trooster, de Heilige Geest.

Zó hebben zij Hem ten hemel zien gaan op die dag (Hand. 1:6-11) – en de engelen in witte kleren bij hen zien staan –, en zó zal Hij ook terugkomen en Zijn voeten zullen dan weer staan op de Olijfberg.

De gedachte van een verborgen hemelvaart doet m.i. afbreuk aan het heilsfeit van de openbare hemelvaart van Christus (althans zichtbaar voor de discipelen). Het werkt ook de ideeën van ultradispensationalisten in de hand, die geloven dat de Heer met Zijn bloed ten hemel is gevaren op de opstandingsdag.

Dat de Heer in Lukas 23:43 tegen de medegekruisigde zegt dat hij die dag nog met Hem in het paradijs zou zijn, zegt niets over de hoedanigheid waarin de Heer daar in het paradijs aanwezig was (namelijk naar de geest, nog niet bekleed met het opstandingslichaam).

Het is trouwens ook mogelijk dat er nog verschil is tussen het opstandingslichaam waarin de Heer tijdens de 40 dagen telkens aan de Zijnen verscheen en Zijn verheerlijkte lichaam, 'het lichaam van Zijn heerlijkheid', waarvan sprake is in Filippenzen 3:21.

De vraag waar Hij en de opgewekte heiligen zich gedurende de veertig-dagen-tijd dan bevonden, is niet relevant, omdat het opstandingslichaam niet aan tijd of plaats gebonden is.

Er is nu een Mens gezeten in de troon van God, als resultaat van het werk op Golgotha.

Toen Christus Zijn bloed stortte op het kruis, nadat Zijn zijde was doorboord door de speer van de soldaat, was al de waarde en al de kracht van het bloed tegelijkertijd ook voor Gods aangezicht gebracht in het heiligdom. Het was om zo te zeggen op het verzoendeksel gesprenkeld door Christus, de Hogepriester en Bedienaar van het hemelse heiligdom (vgl. Lev. 16; Joh. 19:34-35; Hebr. 8:1-2). De hemelvaart zelf, veertig dagen na Christus' opstanding uit de doden, was de consequentie daarvan, maar was niet nodig om het bloed alsnog in letterlijke zin in de hemel te brengen. Er is nu een Mens gezeten in de troon van God, als resultaat van het werk op Golgotha.

SPOT EN SPEL

Gerard Kramer

Nee, dit is geen drukfout. Er staat echt 'spot', en niet 'sport'. In het Nieuwe Testament komen zeker sporten voor, maar daarover gaat deze WoordStudie niet. Wat we nu gaan bekijken, is de merkwaardige relatie tussen de Griekse woorden voor spot en spel, voor spotten en spelen dus.

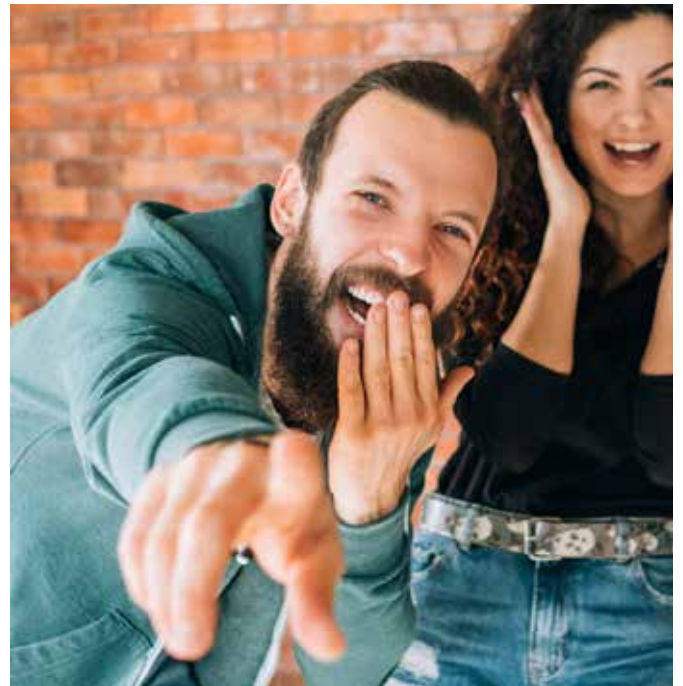
Het basiswoord: spelen

Het basiswoord is Gr. *paizoo* (spreek de 'z' uit als 'dz'), dat lett. 'spelen' betekent; het woord *pais*, 'kind', is erin te beluisteren. Het werkwoord *paizoo* komt in het Nieuwe Testament maar eenmaal voor, en wel in 1 Korinthiërs 10:7, in een heel bijzonder verband. Daar staat over het volk Israël: 'Wordt ook geen afgodendienaars, zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken, en zij stonden op om te spelen'. Dit laatste zinnetje is een citaat; het is te vinden in Exodus 32:6, een plaats die Paulus letterlijk weergeeft in het Grieks van de Septuaginta.

Het woord 'spelen' heeft hier duidelijk niet de normale, onschuldige betekenis die zich nog het best laat omschrijven als 'zich amuseren'. Het woord heeft ook een ruimere betekenis, namelijk 'sporten', 'dansen en zingen', 'grappen maken', 'erotisch spelen' – dat is helaas wat het volk Israël deed bij het gouden kalf. Het aan *paizoo* ten grondslag liggende Hebreeuwse woord is in de HSV weergegeven als 'uitbundig feestvieren'. Hiermee wordt een trieste gebeurtenis aangeduid: het volk van God ging over op dansen in onbeheerste seksuele losbandigheid, een orgie in het kader van een afgodisch feest!

Bespotten en misleiden

Het normale woord voor 'spotten' is Gr. *empaizoo*. Het komt in die betekenis voor in Mattheüs 20:19 en de parallelplaatsen (Mark. 10:34; Luk. 18:32): 'en zij zullen Hem overleveren aan de volken om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen; en op de derde dag zal Hij worden opgewekt'. Zie ook Mattheüs 27:29, 31 – 'En na een kroon van dorens gevlochten te hebben zetten zij die op Zijn hoofd, en een rietstok in Zijn rechterhand; en zij vielen op hun knieën voor Hem en bespotten Hem aldus: Gegroet, koning der Joden! (...) En toen zij Hem hadden bespot, deden zij Hem de mantel af en deden Hem Zijn kleren aan; en zij leidden Hem weg om Hem te kruisigen'. Zie ook vers 41: 'Evenzo zeiden ook de overpriesters met de schriftgeleerden en oudsten spottend: Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen' (vgl. ook de parallelplaatsen Mark. 15:20, 31; Luk. 22:63; 23:11, 36).

Verder heeft *empaizoo* deze betekenis in Lukas 14:29, waar staat: 'Opdat niet misschien, wanneer hij een fundament heeft gelegd en hij niet in staat is het [werk] tot een einde te brengen, allen die het zien, hem beginnen te bespotten'. In Mattheüs 2:16 heeft het hier besproken woord meer de betekenis van 'in de maling nemen', 'misleiden', 'bedotten' – 'Toen werd Herodes, daar hij zag dat hij door de wijzen was misleid, zeer toornig'.

Spotters

Er zijn ook mensen die dit 'spotten' als belangrijkste karaktertrek hebben en die daarom 'spotters' worden genoemd, oftewel *empaiktai*, het meervoud van *empaiktès*. Dit woord komt voor in 2 Petrus 3:3, waar staat: 'Weet dit eerst, dat er in [het] laatst van de dagen spotters met spotternij zullen komen, die naar hun eigen begeerten wandelen', en in Judas:18, waar over de apostelen staat 'dat zij u zeiden dat er in [het] laatst van <de> tijd spotters zouden zijn, die naar hun eigen goddeloze begeerten wandelen'. Die combinatie met begeerten doet ook enigszins denken aan het 'spelen' van het volk Israël bij het gouden kalf!

Spotternij

We zagen net dat Petrus ook een zelfstandig naamwoord gebruikt, dat de activiteit van het spotten aanduidt. En dat is het begrip 'spotternij', oftewel Gr. *empaigmonè*. Een iets modernere vertaling is 'spot'. Er bestaat van dit woord ook een synoniem dat in het meervoud kan worden gebruikt, namelijk Gr. *empaigmoi*, dat voorkomt in Hebrëen 11:36 en 'bespottingen' betekent.

Het staat in een verband waarin sprake is van gelovigen die '[de] beproeving van bespottingen en geselingen' hebben ondergaan. Dat laatste zal ons in het doorgaans beschaafde Nederland niet snel overkomen, het eerste kan helaas wel gebeuren. Of mag ik het woordje 'helaas' hier niet gebruiken? Ik heb diep respect voor de apostelen, die daar duidelijk anders over dachten en 'verblijd' waren 'dat zij waardig waren geacht voor de Naam oneer te verdragen' (Hand. 5:41).

HET BOEK PREDIKER

DEEL 21 - EEN EN AL VLUCHTIGHEID

Ger de Koning

Pred. 9:7-10 | Geniet het goede en werk zolang je leeft

Deze verzen bevatten een advies. Het leven heeft alleen de dood als uitzicht. Welnu, zo luidt daarom het advies, maak dan van het leven wat je ervan maken kunt. Ga niet bij de pakken neerzitten, ga niet zitten somberen, maar ga op weg om het leven te genieten. Wees blij als je brood te eten hebt en geniet van je wijn.

Brood en wijn geven versterking (Gen. 14:18; Klaagl. 2:12a). Je mag er ook nog een keer aan denken dat God het je gunt. Hij geeft je de gelegenheid ervan te genieten. Het is helemaal volgens Zijn plan, want Hij heeft het al bij Zijn schepping als regel voor Zijn schepping ingesteld. Daarom is het volkomen geoorloofd dat de mens ervan geniet.

Als nieuwtestamentische gelovigen mogen wij weten dat God het voedsel 'geschapen heeft om met dankzegging te worden genuttigd door hen die geloven en de waarheid kennen. Want al [het] door God geschapene is goed en niets is verwerpelijk als het met dankzegging wordt genomen, want het wordt geheiligd door Gods Woord en door gebed' (1 Tim. 4:3-5). Daar komt nog bij dat wij ons mogen verheugen in een levende hoop, zelfs te midden van moeiten, want onze hoop is Christus in Wie wij ons verheugen met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde (1 Petr. 1:3-8).

De Prediker adviseert hier ervoor te zorgen dat de 'kleding te allen tijde wit' is (vers 8). Witte kleding lijkt hier vooral te wijzen op reinheid (Openb. 3:4-5,18). Een leven in reinheid draagt ertoe bij dat de vreugde bij het eten van het brood en het drinken van de wijn niet verstoord wordt. Het eerste kenmerk van de wijsheid die van boven is, is reinheid (Jak. 3:17). Onreinheid bederft het echte genot.

Daarnaast mag op het hoofd 'geen olie ontbreken'. Olie is zalfolie en voorkomt uitdroging, houdt soepel en verspreidt een aangename geur. Jesaja spreekt over 'vreugdeolie in plaats van rouw' (Jes. 61:3). Wie het leven als een gave van God ziet en als zodanig geniet, zal dat uitstralen. Het dragen van witte kleding en olie op het hoofd zijn het tegenovergestelde van zwarte kleding en as op het hoofd, die uitingen van rouw zijn.

In geestelijk opzicht betekent het dat de gelovige een leven leidt waarin voor de bevlekking van de zonde geen plaats is (2 Kor. 7:1). Daar komt bij dat ons leven dan een aangename geur zal verspreiden, zoals olie dat doet. Olie is een beeld van de Heilige Geest (1 Joh. 2:20,27). Als Hij in ons leven kan

Lees aub elke keer het tekstgedeelte erbij uit de HSV.

werken, zal dat door onze omgeving worden opgemerkt. Mensen zullen het aangenaam vinden om met ons om te gaan.

Het derde advies heeft betrekking op de huwelijksrelatie (vers 9). Ook het huwelijk is een zaak die het leven aangenaam maakt en kracht geeft in een leven dat vol frustratie is. Het huwelijk is een gift van God en mag als zodanig worden genoten, maar wel uitsluitend 'met de vrouw die u liefhebt'. Nooit mag van het leven genoten worden met een andere vrouw dan de eigen vrouw. Alleen met betrekking tot de eigen vrouw kan er sprake zijn van liefde. Liefde die wordt opgevat voor een andere vrouw is geen genieten van de liefde, maar het voldoen aan zondige begeerten.

Van alle adviezen die in de verzen 7-9 zijn gegeven om van het leven te genieten, moet worden gezegd dat het genot ervan beperkt is tot de 'vluchtige dagen' van het leven op aarde. 'Dit is uw deel' geeft aan dat het een geschenk van God is en dat dit het allerbeste deel van alle aardse genoegens is die het 'zwoegen' waarmee de mens 'zwoegt onder de zon' nog enigszins draaglijk maakt.

De toevoeging 'in het leven' houdt de suggestie in dat de mens verder moet kijken dan het aardse leven en op zoek moet gaan naar een beter deel in een toekomstig leven. Het huwelijk is een aardse genot dat het zwoegen waarmee iemand zwoegt 'onder de zon' tenminste nog enige zin geeft, hoe kortstondig dit genot ook is.

Na eten en drinken (vers 7), reinheid en vreugde (vers 8) en een goed huwelijk (vers 9), komt in vers 10 de aansporing om met inzet van alle krachten ons dagelijks werk te doen. 'Alles wat uw hand vindt om te doen', betekent niet alleen 'doe wat je toevallig op je pad tegenkomt', maar ook 'doe al het mogelijke om te werken en grijp elke gelegenheid aan waar je je krachten kunt inzetten'. Dit moet gebeuren 'naar uw vermogen', dat wil zeggen 'alles wat binnen je vermogen ligt', met inzet van alle capaciteiten (vgl. Richt. 9:33; 1 Sam. 10:7).

De dood maakt aan alle zoeken en aan alle werken met alle inzet op aarde een einde. Als de dood intreedt, kan van een mens 'geen werk, geen overleg, geen kennis of wijsheid' meer worden verwacht. Elke vorm van werk, of het nu handwerk of denkwerk is, is opgehouden, voor altijd. In het graf, waar de mens naar toe gaat, ligt hij als een onbeweeglijk, levenloos lijk.

Voor ons geldt de aansporing dat we altijd overvloedig in het werk van de Heer zullen zijn, juist omdat we weten dat er een opstanding is waar Hij de resultaten van het werk dat we voor Hem hebben gedaan, zal belonen. Er

staat daarom dat onze 'arbeid niet vergeefs is in [de] Heer' (1 Kor. 15:58). 'Vergeefs' heeft de betekenis van 'leeg', dat wil zeggen zonder resultaat. Het resultaat van werk voor de Heer is precies tegengesteld aan de conclusie van de Prediker. Die conclusie is op zichzelf ook juist, omdat hij alleen waarnemingen onder de zon doet en de resultaten daarvan doorgeeft.

Omdat we weten dat er een opstanding is, zullen we werken zolang het dag is (Joh. 9:4). Er komt een tijd dat dit niet meer mogelijk is, namelijk wanneer we in het graf liggen. Daarom moeten we de geschikte gelegenheid ten volle uitbuiten (Ef. 5:16; Kol. 4:5) en niet moe worden in goeddoen (Gal. 6:9-10).

Pred. 9:11-12 | Tijd en toeval overkomt alle mensen

Wie net als de Prediker een goed waarnemer is van de dingen die 'onder de zon' (vers 11) gebeuren, merkt op dat niet altijd alles voldoet aan het verwachtingspatroon van de mens. Vaak is het inderdaad zo, dat 'de snellen de wedloop [winnen]', maar toch kan het zomaar gebeuren dat zij de wedloop verliezen, bijvoorbeeld door een hindernis op de weg of een spier die ineens verkrampst. Snelheid is ook niet altijd de garantie dat iemand aan gevaar ontsnapt. Water kan zo snel opkomen, dat de snelste loper ervan verliest en verdrinkt.

Hetzelfde geldt voor 'de helden in de strijd'. Ook zij kunnen niet bij voorbaat de overwinning claimen, want ze kunnen ineens een keer verslagen worden. De jonge David die de reus en onoverwinnelijk geachte Goliath verslaat, is hiervan een duidelijk voorbeeld (1 Sam. 17:47; Ps. 33:16-17; Jer. 46:6). 'De wijzen', die altijd middelen weten om aan 'brood' te komen, zitten toch wel eens zonder brood. Ze kunnen slim zijn in zakendoen, maar soms is iemand slimmer en dan lijden ze verlies en kunnen ze geen brood kopen.

'De verstandigen' zijn niet altijd het rijkst. Wie verstand heeft van geldzaken en daardoor rijkdom heeft verkregen, kan door een verkeerde inschatting zijn rijkdom zien verdwijnen. 'De kenners' zijn mensen die kennis hebben en bekwaam zijn daarvan een goed gebruik te maken. Anderen kijken vanwege hun kennis tegen hen op. Ze staan bij hen in de gunst of zijn in aanzien. Maar als ze een grote flater

slaan, verspelen ze hun hele aanzien.

Al deze voorbeelden, die ieder nuchter denkend mens herkent, moeten diezelfde nuchter denkende mens duidelijk maken dat hij zijn leven niet in zijn eigen hand heeft. We zien dat het lot van de mens niet alleen afhankelijk is van zijn eigen capaciteiten en inzet, maar ook van onvoorziene omstandigheden van voor- en tegenspoed.

God regeert het doen en laten van mensen. In Zijn wijs beleid geeft Hij de langzamen, de zwakken, de eenvoudigen, de minder begaafden en de onwetenden de overwinning. Hij werkt precies andersom dan de mens. Bij Hem is het zo, dat zij die geloven, niet haasten (Jes. 28:16b) en dat Zijn kracht in zwakheid wordt volbracht (2 Kor. 12:9). Hij verhoogt de geringe en vernedert de machtige (1 Sam. 2:7-8).

'Tijd en toeval' bepalen het succes van de snellen, de helden, de wijzen, de verstandigen en de kenners. 'Tijd' hebben we niet in eigen hand en stelt een grens aan ons doen en laten. Dat moet ons zelfvertrouwen wegnemen. 'Toeval' is de onverwachte gebeurtenis die aan alle plannen een abrupt einde maakt, ondanks alle voorbereidingen die tot in detail gedaan zijn en een inschatting van alle denkbare risico's. Dat de onzinkbaar geachte Titanic toch is gezonken, is daarvan een onweerlegbaar bewijs. Dit alles is de waarneming onder de zon. De gelovige weet echter dat alles hem overkomt door Gods bestuur.

Het woord 'want' waarmee vers 12 begint, duidt aan dat nu de motivatie volgt van de bewering in het vorige vers. Het verwachtingspatroon dat de mens in bepaalde gevallen heeft, kan zomaar aan flarden gaan, want hij verkeert over de toekomst volstrekt in het ongewisse, daar weet hij niets van. De tijden in het leven van een mens zijn onvoorspelbaar, onontkoombaar en plotseling. Een onvoorziene en niet te ontwijken tegenvaller velt alle verwachtingen en maakt een gesteld doel onbereikbaar.

Hier vergelijkt Salomo de mens weer met de dieren (Pred. 3:19). Hij is net zo sterfelijk en onbekend met de dag van zijn dood, het noodlot dat hem treft, als de dieren. De mens bespot ook dit woord door zijn einde in eigen hand te nemen en het tijdstip van zijn dood zelf te bepalen door het innemen van een pil of het toegediend krijgen van een spuitje. Het bewijst zijn totale vervreemding van God.

BESTUDEER DE SCHRIFTEN

Vragen

1. Wie de grootvader van David?
2. Wie was de Edomiet, die 85 priesters doodde?
3. Wie was de schenker van een koning?

Antwoorden

1. Obed (Ruth. 4:22).
2. Doëg (1 Sam. 22:18).
3. Nehemia (Neh. 1:11).

WAT SPOEDIG GEBEUREN MOET

SUMMIER OVERZICHT VAN AANSTAANDE GEBEURTENISSEN IN HET MIDDEN-OOSTEN

Ger de Koning

Vooraf

Dit overzicht is niet meer dan een poging om aan de hand van een aantal Schriftgegevens een volgorde te ontdekken in de gebeurtenissen in de eindtijd. Het gaat om gebeurtenissen die direct voorafgaan aan en direct volgen op de grote gebeurtenis van de tweede komst van de Heer Jezus naar de aarde. De plaatsen van handeling zijn Israël en de landen daaromheen ofwel het Midden-Oosten.

Het onderstaande overzicht pretendeert niet te zeggen dat de volgorde precies zo is als daarin wordt weergegeven. Soms vallen gebeurtenissen samen, soms liggen gebeurtenissen zo dicht bij elkaar, dat het moeilijk is om vast te stellen wat de juiste volgorde is. Wel is er een algemene lijn te ontdekken in 'wat spoedig moet gebeuren' (Openb. 1:1).

Voor een gezonde studie van de profetie geeft Petrus aan het slot van hoofdstuk 1 van zijn tweede brief nog een belangrijke aanwijzing: 'Weet dit eerst, dat geen profetie van [de] Schrift een eigen uitlegging heeft.' Hij zegt hier dat we in de eerste plaats ('weet dit eerst') een profetie niet op zichzelf moeten bekijken, maar altijd in verbinding met andere profetieën. Dit betekent dat we altijd *Schrift met Schrift moeten vergelijken*.

Als we dat niet doen, is het gevaar groot dat we het profetische woord gaan manipuleren en naar onze eigen hand gaan zetten. We gaan het dan verklaren zoals het ons het beste uitkomt. De vervulling van de profetieën gebeurt op de wijze die in het Woord wordt vermeld en niet volgens eigen opvattingen. Dat betekent ook dat we de tekstverwijzingen ook moeten zien in het verband van het bijbelboek waarin ze staan. Een verklaring van de teksten staat op mijn website www.kingcomments.com.

Het is dan ook zeer aan te bevelen om de teksten waarnaar na ieder punt wordt verwezen, na te lezen: 'Zoek het na in het boek van de HEERE en lees' (Jes. 34:16). In veel gevallen zijn er veel meer teksten die een bepaald punt kunnen verduidelijken, maar de genoemde teksten spreken m.i. het duidelijkst.

Het middelpunt van de profetie is een Persoon: de Messias. Het gaat om Zijn komst in de wereld. De Schrift laat ons twee komsten van de Messias zien. Zijn eerste komst ligt achter ons. Hij is gekomen als de lijdende Messias. Zijn tweede komst ligt voor ons. Hij komt als de heersende Messias. De sleutel voor het juist begrijpen van de profetieën is Christus en Zijn lijden en de heerlijkheid die komt, want 'het getuigenis van Jezus is de geest van de profetie' (Openb. 19:10b).

Overzicht

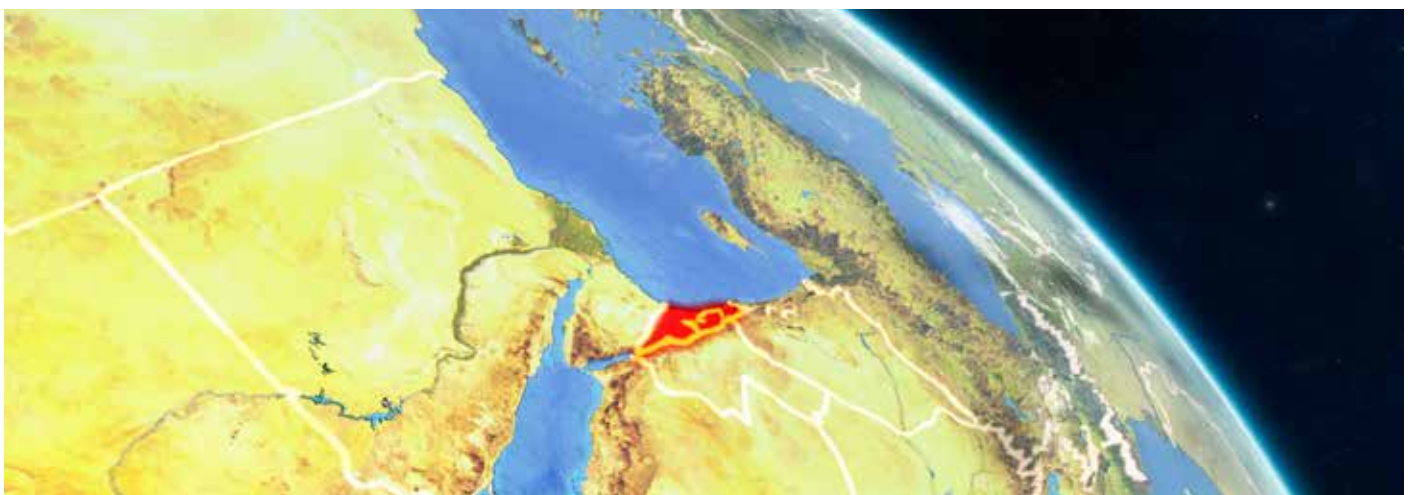
Hoewel het nu geen toekomstige gebeurtenis meer is, is de oprichting van de staat Israël, in 1948, dat lange tijd wel geweest. Er wordt door de profeten over geschreven. De oprichting, in ongeloof, maar door de voorzienigheid van God, is een bewijs van de waarheid van het profetische Woord (Jes. 18:1-4; Ezech. 37:1-14).

[Voordat de hierna genoemde gebeurtenissen zullen plaatsvinden, wordt eerst de gemeente opgenomen. Deze gebeurtenis wordt nergens in de profetieën in het Oude Testament genoemd. De opname van de gemeente is in het Oude Testament een verborgenheid (Joh. 14:1-3; 1 Thess. 4:14-18; 1 Kor. 15:51-54). Een van de kenmerken van de gemeente is dat er geen onderscheid is tussen Jood en heiden (Ef. 2:14; Kol. 3:11)].

- Na de opname van de gemeente begint de zeventigste ofwel laatste jaarweek van zeven jaar waarover we lezen in *Daniël 9:24-27*. Dat gedeelte is wel genoemd 'het ABC van de profetie'. [Het is aan te bevelen daarvan studie te maken om de loop van de hierna beschreven gebeurtenissen te volgen. Een korte uitleg van dat gedeelte vindt de geïnteresseerde lezer onder dit summier overzicht.] Het tweede deel van deze jaarweek, dat is een periode van drieënhalve jaar, is de tijd die in de Schrift 'de grote verdrukking' en 'een tijd van benauwdheid' wordt genoemd (Matt. 24:21; Openb. 7:14; Jer. 30:7; Dan. 12:1).
- Deze periode van de grote verdrukking begint met het uit de hemel werpen van de satan (Openb. 12:7-9, 12).
- De satan geeft aan het beest uit de zee, de leider en vertegenwoordiger van het herstelde Romeinse rijk, dat is de Europese Unie, 'zijn macht en zijn troon en groot gezag' (Openb. 13:1-2).
- Tegelijk daarmee neemt het beest uit de aarde, de antichrist, de macht in Israël (Openb. 13:11-15; Joh. 5:43; Dan. 11:36-39; Zach. 11:15-17).
- De antichrist (het beest uit de aarde) sluit een beschermend verbond met de leider van de Europese Unie (het beest uit de zee) (Dan. 9:27; Jes. 28:14-15; 57:9-11; Openb. 13:11-13).
- De antichrist gaat in de tempel zitten en vertoont zichzelf dat hij God (2 Thess. 2:4).
- De antichrist laat voor de leider van de Europese Unie in de tempel een beeld oprichten dat iedereen moet aanbidden (Matt. 24:15; Openb. 13:14-15).
- Voor de Godvrezende Joden in Judea is dit het teken om naar het omliggende gebergte te vluchten (Matt. 24:16).
- De koning van het zuiden (Egypte) trekt op tegen Israël waar de antichrist regeert (Dan. 11:40).
- De Assyriërs, ofwel de koning van het noorden, reageren daarop en overspoelen Israël (Jes. 8:5-8; 10:5,28-32; 28:2,14-19; Dan. 9:27).

[God heeft hen vroeger gebruikt als Zijn roede om Zijn afvallige volk te tuchtigen (zie o.a. Jes. 10:5); dat doet Hij hier voor de laatste keer. De Assyriërs worden bij hun aanval gesteund door Gog, dat is Rusland (Dan. 8:23-24)].

- De Assyriërs, met in hun gevolg de Libiërs en de Cusjieten, nemen op hun tocht naar Egypte Jeruzalem in (dit is de eerste aanval) en stoten daarna door naar Egypte dat door hen wordt overrompeld (Dan. 11:40-43; Jl. 2:1-11; Zach. 14:1-2).
 - De Europese legers snellen Israël te hulp vanwege het verbond tussen de leider van de Europese Unie en de antichrist, de leider van het afvallig Israël (Openb. 16:13-16; 19:19).
 - Het lijkt erop dat machten uit het verre Oosten, de koningen die van de zonsopgang komen, daar weer op reageren en zich in de strijd mengen (Openb. 16:12).
 - De Heer Jezus komt met Zijn gevolg uit de hemel en verdelgt de Europese legers in het noorden van Israël, in Harmagedon, waar ze door God verzameld zijn (Openb. 16:16; 17:14; 19:11-19; Dan. 2:34-35,44-45).
 - Het beest ofwel de leider van de Europese Unie en de valse profeet ofwel de antichrist worden zonder vorm van proces levend in de hel geworpen (Openb. 19:20-21).
 - De Heer Jezus daalt neer op de Olijfberg en trekt als een Held tegen al Zijn vijanden ten strijde om Zijn recht op de aarde te laten gelden en Zijn macht te vestigen; dit is het begin van wat we Zijn 'Davids regering' kunnen noemen (Zach. 14:3-7; Hand. 1:11; Ps. 2:8).
 - Het overblijfsel uit de twee stammen dat is gevlucht, keert terug en verslaat samen met de in Jeruzalem achtergebleven getrouwen de bezettingsmacht van de Assyriërs (Mi. 5:4-5; Zach. 12:4-5).
 - De rest van de goddeloze Joden wordt omgebracht (Jes. 66:17; Zef. 3:11,15; Zach. 14:5).
 - Door geruchten uit het oosten (het teruggekeerde overblijfsel uit de twee stammen?) en het noorden (de legers van de EU en het oordeel van Christus daarover?) keert de hoofdmacht van de Assyriërs met de koning van het noorden uit Egypte terug naar Jeruzalem (Dan. 11:44-45a).
 - Christus vernietigt in Edom, de grootste hater van Zijn volk, de heidenvolken die in Edom zijn verzameld, waarbij Hij Zijn volk inschakelt (Jes. 34; 63:1-6; Ob. :18).
 - De Heer Jezus komt uit Edom (Jes. 63:1) naar Jeruzalem en vernietigt de koning van het noorden met de Assyriërs bij Jeruzalem (Jes. 30:27-33; Jl. 3:2,12; Dan. 11:45).
 - Het gelovig overblijfsel van de Joden is verlost van al zijn vijanden (Jes. 10:20-27; 29:5-7; 30:18-26; Mi. 5:1-8; Zef. 3:12-20).
 - Het overblijfsel van de tien stammen is uit alle volken teruggekeerd naar Israël (Matt. 24:31; Jes. 27:13; Jer. 3:18; 23:8; 31:8; Ezech. 20:34-38; Hos. 11:11).
 - Israël woont als één volk van twaalf stammen onder één Koning in vrede en veiligheid in het land (Ezech. 37:15-28).
 - Dit nieuwe Israël – dat 'heel Israël' is (Rm 11:25) – plundert en oordeelt Jordanië, Arabië, de Filistijnen (Palestijnen) e.a. (Jes. 11:11-16; Jl. 3:8; Zef. 2:6-10; Ps. 149:6-9).
 - Gog, de vorst van Magog, een macht in het uiterste noorden (Ezech. 38:6,15; 39:2), dat is Rusland, met in zijn gelederen de Perzen, Cusjieten en Puteeërs (waarbij we vooral aan de Libiërs kunnen denken), rukt op tegen Israël en wordt op de bergen van Israël verdelgd (Ezech. 38-39).
 - Satan wordt voor duizend jaren gebonden (Openb. 20:1-3).
- [Toelichting: Het is m.i. niet eenvoudig om vast te stellen op welk moment de satan wordt gebonden. Het is m.i. het meest waarschijnlijk dat het op dit moment is, omdat met de verdelging van deze laatste vijandige machten het met de heerschappij van de satan over de wereld is afgelopen.]
- Voltooiing van de eerste opstanding, die van de rechtvaardigen (Openb. 20:4-6).
 - De Heer Jezus, gezeten op de troon van Zijn heerlijkheid op aarde, oordeelt de levende volken, waarna Zijn duizend jaar durende 'Salomo's regering' begint (Matt. 25:31-46).
 - Er is herstel voor Assyrië, Egypte, Jordanië en Perzië (Jes. 19:16-25; Jr 46:26-27; 48:47; 49:6,39).
 - De Heer Jezus bouwt de nieuwe tempel, het centrum van Zijn regering als de ware Salomo, de Vredevorst (Ezech. 40-43).
 - De Heer Jezus woont in Jeruzalem: 'En de naam van de stad zal vanaf [die] dag zijn: DE HEERE IS DAAR' (Ezech. 48:35b).
 - Duurzame, duizendjarige vrede, met Jeruzalem als het vredecentrum van de aarde (Jes. 2:1-5; 11:1-10; 35:1-10; Jer. 30-31).

Het 'ABC van de profetie'

Daniël 9:24-27 (HSV)	Verklaring
<p>24 Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te beëindigen, de zonden te verzegelen, de ongerechtigheid te verzoenen, om een eeuwige gerechtigheid [tot stand] te brengen, om visioen en profeet te verzegelen, en om de Heiligheid van heiligheden te zalven.</p>	<p>Vers 24 Periode Zeventig weken. Een week is jaarweek, dat is een periode van zeven jaar (Lev. 25:8-10). De totale periode is 70 x 7 jaar = 490 jaar</p> <p>Betreft Uw volk – Israël. Uw heilige stad – Jeruzalem.</p> <p>Na zeventig weken</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. De overtreding voleindigd; 2. De zonde afgesloten; 3. De ongerechtigheid verzoend; (1-3: Het probleem van de zonde is opgelost) 4. Eeuwige gerechtigheid gebracht – de Messias regeert; 5. Visioen en profeet verzegeld – de profetieën zijn vervuld; 6. Heiligheid van heiligheden gezalfd – nieuwe tempel.
<p>25 U moet weten en begrijpen: vanaf [de tijd dat] het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen tot op Messias, de Vorst, [verstrijken] er zeven weken en tweeënzestig weken. Plein en gracht zullen opnieuw gebouwd worden, maar [wel] in benauwde tijden.</p>	<p>Vers 25 Begin van de zeventig weken De opdracht tot de herbouw van Jeruzalem – 14 maart 445 v.Chr. (Neh. 2:1). Zeven weken en tweeënzestig weken Zeven weken – periode herbouw onder druk volken. Na zeven weken en tweeënzestig weken = negenenzestig weken: Messias (gezalfd) – intocht 6 april 32 n.Chr. (Joh. 12:12). Is precies 69 jaar x 360 dagen = 173.880 dagen na 14 maart 445 v.Chr.</p>
<p>26 Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn. Een volk van een vorst, [een volk] dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten. Het einde ervan zal zijn in de [overstromende]loed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen [waartoe] vast besloten is.</p> <p>Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste.</p>	<p>Vers 26 Einde van de negenenzestig weken De Messias uitgeroeid. Niet voor Hemzelf -> ter wille van Zijn volk. [Ook te vertalen als: <i>Niets tegen Hem -> onschuldig</i>; of: <i>Niets hebben -> geen rijk</i>] Het volk heeft zijn Messias verworpen. Daardoor geen zeventigste jaarweek, dat wil zeggen geen vrede-rijk. Dit betekent geen afstel, maar uitstel; de zeventigste jaarweek komt nog.</p> <p>Tussen de negenenzestigste en zeventigste jaarweek Een volk van een vorst dat komen zal – Romeinse legers in 70 n.Chr. De stad en het heiligdom te gronde gericht – Jeruzalem en de tempel verwoest. Oorlog en verwoesting tot het einde (Luk. 21:20–24). Verbod slachtoffer en graanoffer (= spijsoffer) – verbod op eredienst. Gruwelijke vleugel – bescherming zoeken bij afgod, beeld van het beest. Een verwoester – de koning van het noorden en Assyrië. Tot aan de voleinding – een totaal oordeel. Vast besloten – er is geen ontkomen aan de verwoesting. De verwoeste – Jeruzalem.</p>
<p>27 Hij zal voor velen het verbond versterken, één week [lang]. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden.</p>	<p>Vers 27 De zeventigste jaarweek Hij – de vorst die komen zal uit vers 26. Velen – de ongelovige massa van de Joden. Het verbond – tussen Israël en EU. Een week lang – zeven jaar, de zeventigste jaarweek. Halverwege de week – begin drieënhalf jaar grote verdrukking.</p>

Zie ook mijn website:

- Eindtijd: Europa herleeft! Droom of nachtmerrie?
<https://www.kingcomments.com/nl/onderwerpen/toekomst/europa-herleeft-droom-of-nachtmerrie>

En mijn YouTube kanaal:

- Eindtijd: Zacharia zag Christus terugkomen op de Olijfberg (Zacharia 12-14).
<https://www.youtube.com/watch?v=Du2iPcxExko>
- Eindtijd: De politieke en religieuze leider overwinnen (Openbaring 13).
<https://www.youtube.com/watch?v=vaTeQDbNe3o&t=1859s>

